

Utraciło moc obowiązującą

POM poz. 2,41/1 (1050)

2,49/2.

(Dz. Urz. GUM z d. 19.VIII.29 poz. 29/38)

ROZPORZĄDZENIE DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR

z dnia 2 lipca 1929 r.

Przepisy legalizacyjne o skrzyniach przeładunkowych, wózkach (wagonikach) i nabierakach wyciągowych.

Na podstawie artykułów 11-go i 12-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. poz. 211 i Dz. U. R. P. r. 1928 poz. 661) oraz § 19-go ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass- u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) zarządzam co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1.

Skrzynie przeładunkowe, wózki (wagoniki) i nabieraki wyciągowe, w wypadkach, gdy podlegają legalizacji jako wzorce niewłaściwe, powinny czynić zadość Przepisom legalizacyjnym o narzędziach mierniczych wogóle (Dz. Urz. GUM poz. 29/11; POM poz. 2,03/1), o ile przepisy te nie zostaną zmienione przez przepisy niniejsze.

Pojemności dopuszczalne.

§ 2.

Dozwolone są pojemności:

- a) dla skrzyń przeładunkowych 0,5 hl lub dowolna wielokrotność połowy hekto-litra,
- b) dla wózków i nabieraków wyciągowych — dowolna pojemność.

Materiał.

§ 3.

Jako materiał dozwolone jest drzewo i metal.

Kształt.

§ 4.

Skrzynie przeładunkowe, wózki i nabieraki wyciągowe mogą mieć kształt dowolny pod warunkiem, aby ich objętość można było określić przy pomocy nie-

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1929 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 20 groszy.

Lubelski Okręgowy Urząd Miar

Nr 516.

skomplikowanego pomiaru i obliczenia. Wysokość naczyń cylindrycznych i beczkowatych nie powinna być mniejsza niż średnica, względnie średnia arytmetyczna średnic.

Wykonanie.

§ 5.

a) Ograniczenie przestrzeni mierniczej naczyń, wymienionych w przepisach niniejszych, a mających służyć jako pojemniki, stanowi płaszczyzna, przechodząca przez brzeg naczynia.

b) Naczynia drewniane powinny mieć okucia z bednarki, zabezpieczające krawędzie i połączenia boków tak między sobą, jak i z dnem. Ściągna, łączące ściany, bezpieczniki, pałaki i t. p. mogą znajdować się wewnątrz naczynia tylko w wózkach i nabierakach wyciągowych.

Naczynia drewniane mogą być wewnątrz wybite blachą, która powinna być połączona z okuciem krawędzi przy pomocy nitów lub śrub.

Dno naczyń żelaznych powinny być z zewnętrznej strony wzmocnione. Wzmocnienia den wózków i nabieraków wyciągowych można uniknąć, o ile grubość dna jest dostateczna, albo też ich podstawa zabezpiecza dno od zmiany kształtu.

c) Wózki i nabieraki wyciągowe mogą mieć ścianki w postaci drzwi lub klap.

Oznaczenie.

§ 6.

Pojemność oznacza się w hektolitrach lub metrach sześciennych całą nazwą lub w skrócie *hl*, m^3 .

Pojemność wózków lub nabieraków wyciągowych, jeżeli nie jest wielokrotnością 0,5 *hl*, zaokrągla się do jednej dwudziestej hektolitra.

Granice uchybień.

§ 7.

Uchybienia dopuszczalne przy legalizacji głównej nie mogą przekraczać: dla skrzyń przeładunkowych — jednej setnej pojemności, dla wózków i nabieraków wyciągowych — jednej czterdziestej pojemności.

Ważność cechy.

§ 8.

Skrzynie przeładunkowe, wózki i nabieraki wyciągowe podlegają wyłącznie legalizacji głównej.

Cechowanie.

§ 9.

a) Skrzynie przeładunkowe cechuje się cechą urzędu raz nad oznaczeniem pod samą górną krawędzią albo pod samem okuciem, drugą cechą urzędu kładzie się na przeciwległej stronie naczynia, możliwie blisko od dolnej krawędzi.

b) Na wózkach i nabierakach wyciągowych wybija się jedną cechą urzędu w pobliżu górnej krawędzi.

Cecha może znajdować się w dowolnej odległości od krawędzi pod warunkiem, że obok niej będzie wskazana jej odległość od krawędzi.

c) Cechę roczną nakłada się obok cechy urzędu. Na naczyniach, które cechuje się dwukrotnie cechą urzędu, cechę roczną nakłada się tylko przy jednej z nich.

Postanowienia końcowe.

§ 10.

Uchyła się Przepisy o warunkach legalizowania skrzyń przeładunkowych, wózków (wagoników) i nabieraków wyciągowych z dnia 29 maja 1928 r. (POM poz. 2,49/1).

W dzielnicy po-pruskiej uchyła się z Eichordnung f. d. Deutsche Reich (R. G. Bl. r. 1911 str. 960) §§ 60 ÷ 66; w dzielnicy po-austrjackiej — Vorschriften betreffend die Aichung und Stempelung v. Massen f. Holzkohle u. Torf, sowie f. Steinkohlen, Cokes, Kalk u. andere Mineralproducte (R. G. Bl. r. 1877 Nr. 80 VBE str. 81) oraz Instrukcję do sprawdzania tychże narzędzi (VBE str. 86).

§ 11.

Postanowienia przepisów niniejszych otrzymują moc obowiązującą: w dzielnicy po-pruskiej od dnia ogłoszenia, w dzielnicach po-austrjackiej i po-rosyjskiej od dnia 1 lipca 1930 roku.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GUM № 29.I.992.1.

